

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

P. Baptistæ Mantuani Carmelitæ Theologie Præstantissimi Et Virgilii
Christiani Carmen Encomiasticum De S. Josepho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

P. BAPTISTÆ MANTUANI
CARMELITÆ

THEOLOGI PRÆSTANTISSIMI ET VIRGILII CHRISTIANI
CARMEN ENCOMIASTICUM
DE S. JOSEPHO,

Ex lib. 3. Pastor. ad 19. Martii.

SAncte Faber veniens ab Hebræi sanguine Regis,
Qui fuerat Pastor, tua sunt natalia nostris
Addita (sic statuit Patrum prudentia) Fastis.
Te Deus in terris, ex tot mortalibus unum,

Repperit, arcani fieres qui conscius alti:
Cui benè Virginitas Magnæ Sanctissimæ Matris,
Cui benè committi Divinæ infantia Proles
Posset, & alterius sæcli surgentis origo.
Hinc tua quanta foret nobis cognoscere fas est
Integritas: tua perspicuis Deus intima corda
Inspiciens oculis, culpæ vestigia vidit
Nulla, nec indicium scabrae rubiginis ullum.
Fœlix officio tali, fœlicior illo
Sinceri candore animi, quem Rector Olympi
Intuitus, subito ad tantos te assumpsit honores.
Te tamen Omnipotens talem formavit, ut esses
Bajulus & Custos, ad munera idoneus illa.
Ista tibi ut Divis, qui scire pericula possunt
Communis tutela fuit, facienda monebant,
Ipse capessebas animo iussa omnia forti.
Ipsi aderant quando Nilotica Rura petebas,
Quando post cædem infantium, lamentaque matrum
Quæ penetrasse polos, & olimpica tecta feruntur.
Inde revertebas in avernum Herodibus actis.
Post decimam lux nona tua est, tua templa Sacerdos
Velat, & ad numerum tibi tinnula verbera æra,
Verrit humum, legit areolis nova germina tonsis,
Et postes vernare facit, frondère columnas,
Albentes splendère Aras, redolère Sacellum.
Thura cremat, lentoque super myrrham infriat igni.
Græcia jam sileat veteris Corybantes Alumnos
Custodesque Jovis, sinxerunt talia Graii.
At tibi (quæ loquimur non sunt insomnia, non sunt
Vana) fuit data Divinæ Custodia Proles,
Nos quoque sub tanto nunc glorificatus Alumno
Respice, & optatam memor impertire salutem
Italiae toti, nostrisque Penatibus esto.

OBSER-

OBSERVATIONES AD PRÆCEDENTES VERSVS
Notatu Digna.

Prima, quod in 12. Faكتورum libris, ex quibus hi Versus excerpti, nullibi mentionem faciat Mantuanus Sancti Joachimi Deiparæ Genitoris, de quo tamen ex dicendis Part. 3. Tract. 2. cap. 3. num. 26. in Capitulo nostro Generali Nemausi in Provinciâ Natbonensi anno 1498. celebrato, ordinatum fuit fieri Officium sub ritu duplici per totum Ordinem: Ex quo colligitur evidenter hos libros Faكتورum ante annum istius Capituli, idest ante 1498. fuisse absolutos, ac etiam impressos, non enim eum in illis omisisset Mantuanus, si tantum post illam ordinationem, illi libri vel absoluti, vel impressi fuissent.

Secunda, quod ante istum annum 1498. ac etiam longè ante ipsum Mantuanum (obiit autem ferè septuagenarius anno 1516.) celebrabatur Festum Sancti Iosephi in Ordine Mariano, idest nostro. Hæc enim duo innuunt in illis Versibus verba ista,

— tua sunt Natalia nostris

Addita (sic statuit Patrum prudentia) Fastis.

Quod rectè intelligens non aliter accipiet, quàm de Fastis, seu Kalendariis Carmelitarum, & de Mantuani hoc in Ordine Patrum, idest Prædecessorum prudentiâ, & eorum quidem non propinquissimorum.

Tertia, quod hoc Festum in eodem Ordine, tunc, idest etiam à Patrum seu Prædecessorum Mantuani in Ordine temporibus celebrabatur 19. Martii, quem diem rejectis aliis amplexata est Ecclesia: subjungit enim ibi, idest in Fastis mensis Martii.

Post decimam lux nona tua est, tibi &c.

Quarta, quod Festum istud ex tunc erat unum ex solemnioribus in Ordine: hoc quoque indicat quod sequitur in istis Versibus.

— Tibi Templa Sacerdos

Velat, & ad numerum tibi tinnula verberat Æra,
Verrit humum, legit areolis nova germina tonsis,
Et postes vernare facit, frondère columnas,
Albentes splendère Aras, redolère Sacellum,
Thura cremat, lentoque super myrrham infriat igni.

Quæ omnia, ut evidenter patet, denotant pompam Festi, & solemnitatem minimè communem: Ex quibus sequitur

Quinta, quod cum talis esset tunc in Ordine Devotio ad Sanctum Iosephum, nec nupera, sed firmissimè radicata, & aliundè Sancta ac Seraphica Mater Theresia mortua anno 1582. ætatis suæ anno 67. ingressa sit Ordinem annum agens vigesimum juxta Lectiones secundi Nocturni pro ejus Festo à Sacrà Congregatione approbatas, idest anno 1534. aut circiter, & consequenter annis septemdecim circum circa post obitum Patris Mantuani, manifestum evadit Beatam illam Matrem ex Ordine devotionem ad Sanctum Iosephum fuisse in eo ita florentem, quam postea pro posse in aliis per se & per suos propagare iussa est à Deo, & de facto propagavit. Quæ omnia cum asserturi simus in Synopsi Part. 1. Tract. 2. hic observare volui, ut habeat Lector in his eorum omnium anticipativè probationem, & aliorum præjudicium, ut cum singula occurrerint, non sit opus toties eosdem versus cum tædio repetere.

Porrò

Synopsis

Magnificat

D.

Iosephi

SV
116

Porro quanti sit roboris hujus Viri, Mantuani inquam nostri, testimonium, quanti que faciendum, supervacaneum arbitror edicere, cum ejus merita, virtus inquam, & sapientia ac doctrina luce clariora sint: Virtutem enim ejus non vulgarem probat vita tam feliciter & sanctè consummata, ut corpus ejus post multos annos à morte effossum, inter alia multa cum quibus fuerat primùm humatum, in cineres reversa, repertum sit integrum & sine ullâ corruptione, nec tarum spirans odorem, in quâ incorruptione perseverat, & mihi testatus est se vidisse & palpasse, non ita pridem Reverendus adm. Pater Albertus à Sancto Germano, aliàs Hovius, nostræ Provinciæ Provincialis dignissimus, & nostri Conventus Leodiensis professor, dum ab Urbe rediens, per Mantuam transivit, ut & alii multi Romipetæ. Sapientiam verò & doctrinam singularem testantur tot ab eo metro prosâque conscripta grandia Volumina, toties recusa, inter quæ, ejus Poëmata tantâ suavitate fluit & elegantia, ut passim ab omnibus Doctis Virgilius Christianus vocatus sit & habitus, eique propterea à Friderico Mantuæ Principe anno 1516. idest anno mortis ejus, statua ex marmore, viridi lauro caput cinctâ, super fornecem triumphalem è regione Seraphici Cœnobii Mantuæ collocata sit, Virgilio dextrum, Mantuano verò nostro sinistrum Francisci IV. Mantuæ Principis clarissimi latus claudente cum hâc Epigraphæ

Argumentum utrique ingens si sæcla cœrent.

Tantumque extollat Erasmus Roterodamus famosissimus ille Grammaticus, Orator & Poëta in Epistolâ ad Jacobum Wimphelingium libris Factorum Mantuani impressionis Argentoratensis anni 1520. præposita, ut dicat: *Malim Hemistichium Mantuani, quàm treis Marullicas Myriadas.* Ut planè mirum sit in Scholis Christianorum hodie Juventuti Virgilium, Horatium, Ovidium, Marullum, Martialem, & horum similes, à quibus præter phrasim Poëticam nil nisi vana, inutilia, & sæpè nocitura haurire possunt, prælegi & commendari, hujus verò tanti Viri Poëmata in omni genere tanti olim æstimata, ex quibus non minus suavitatem, eloquentiam & stylum, quam ex omnibus illis simul fugere possent, & præterea, quod non in illis, sanctos mores, pietatem veram, mysteria, & historiam Christianam, nihil fieri. Meminerint illi (nullum nomino, sed omnes ex charitate monco) ne ipsis contingat quod D. Hieronymo, qui Deo, licet in somnis, realiter tamen & atrociter pœnas dedit, quia in studiis suis plus Ciceronianus erat quàm Christianus. Ita ipse D. Hieronymus apud Ribadeneiram *in Floribus Sanctorum ad 30. Septembris.*

INDEX